

P.Z.E. br. 847

HRVATSKI SABOR
Klub zastupnika HDZ-a

UrBroj: 022-03/15-01/73
Zagreb, 16. rujna 2015.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA
gospodinu Josipu Leki

Predmet: Prijedlog zaključka o upućivanju u treće čitanje Konačnoga prijedloga obiteljskoga zakona, P.Z.E. broj 847 – dostavlja se

Na osnovi članka 172. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13), Klub zastupnika Hrvatske demokratske zajednice u Hrvatskom saboru predlaže da se donese zaključak kojim se Konačni prijedlog obiteljskoga zakona, P.Z.E. broj 847, upućuje u treće čitanje.

Potpredsjednik Kluba HDZ-a

Ivan Šuker

PRIJEDLOG ZAKLJUČKA O UPUĆIVANJU U TREĆE ČITANJE KONAČNOGA PRIJEDLOGA OBITELJSKOGA ZAKONA, P.Z.E. 847.

Na osnovi članka 188. stavka 1. i članka 203. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13), Hrvatski sabor donosi

ZAKLJUČAK

- I. O Konačnom prijedlogu obiteljskoga zakona, P.Z.E. br. 847, provest će se treće čitanje.**
- II. Sve primjedbe, prijedlozi i mišljenja izneseni u raspravi uputit će se predlagatelju, radi pripreme Konačnoga prijedloga zakona.**

Objašnjenje

Članak 203. stavak 2. *Poslovnika Hrvatskoga sabora* određuje: „Treće čitanje zakona provodi se prema odluci Sabora ili na zahtjev predlagatelja, i to u slučajevima kada je na tekst konačnog prijedloga zakona podnesen veći broj amandmana ili kada su amandmani takve naravi da bitno mijenjaju sadržaj konačnoga prijedloga zakona.“

Na *Konačni prijedlog obiteljskoga zakona* podnesen je veći broj amandmana, a i amandmani su takve naravi da bitno mijenjaju sadržaj konačnoga prijedloga zakona. Stoga su po obje osnove ispunjeni uvjeti da se *Konačni prijedlog obiteljskoga zakona* uputi u treće čitanje.

Hrvatska je Vlada 6. lipnja 2014. odbila prijedlog ovakvoga istoga zaključka da se *Konačni prijedlog obiteljskoga zakona*, tada P.Z.E. br. 544, doradi u trećem čitanju. Saborska se većina oglasila na upozorenja obiteljskopравnih stručnjaka, bivših pravobranitelja za djecu, odvjetnika, sudaca, roditelja i aktivista građanskoga društva da taj zakon ne uređuje obiteljskopравne odnose na ustavan i konvencijski prihvatljiv način.

A to je bilo itekako potrebno! Ustavni je sud već 3. srpnja 2014. upozorio Sabor, Vladu i javnost da je taj obiteljski zakon prepun nelogičnosti i odredaba koje su na prvi pogled neustavne. Ali je potpredsjednica Vlade i resorna ministrica bila ustrajna te je i tada javno poručila da ništa ne će mijenjati. Ustavni je sud pričekao dok prođu predsjednički izbori te je 12. siječnja 2015. obustavio od primjene cijeli *Obiteljski zakon iz 2014.*

Donošenje ovoga i ovakvoga zakona služi samo tomu da se na Ustavnom sudu otvori niz novih postupaka ocjene, sada *Obiteljskoga zakona iz 2015.*

Vlada je 2. rujna 2015. Saboru dostavila u biti isti zakonski tekst koji je već pod suspenzijom, samo s kozmetičkim i jezičnim promjenama. Predlagateljica je javno priznala da je to „suštinski isti zakon“ kao onaj iz lipnja 2014., odnosno da je to „novi-stari zakon“. Pisci toga zakona očito nisu razumjeli dobar dio primjedaba iz prijedloga za ocjenu ustavnosti koje su Ustavni sud nagnale da u cijelosti obustavi primjenu Obiteljskoga zakona iz 2014. Stoga je donošenje novoga obiteljskoga zakona čisto tjeranje inata, bez stvarne želje da se izađe u susret potrebama obitelji i obiteljskoga života u Republici Hrvatskoj. Najbolji je dokaz tomu da Ministarstvo uporno uskraćuje javnosti podatak tko je sudjelovao u pisanju ovoga, tobože novoga, zakona.

Izjašnjavanje o iznesenim amandmanima po kratkom postupku tijekom točke Dnevnoga reda Glasovanje bit će neprimjereno, a obrada problema netemeljita. Vlada, naime, uporno i sustavno, Saboru ne dostavlja pisana obrazloženja svojih očitovanja na podnesene amandmane, a zbog žurbe pri izglasavanju usmeno izneseni razlozi ne mogu se dobro artikulirati, a kamoli stenogramski zabilježiti. Tako se javnosti i adresatima zakona zapravo uskraćuje bitna informacija o razlozima kojima se predlagatelj zakona (što je najčešće Vlada) vodio pri odlučivanju o pojedinim amandmanima (koji su obrazloženi).

Ako se želi društveni dijalog, konsenzus oko rješavanja ovoga pitanja, onda je nužno treće čitanje. Zbog većega broja podnesenih amandmana i njihove pravne naravi, u ovom su slučaju **ispunjene sve pretpostavke** za primjenu članka 203. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora, pa je svrhovito, razložno i razumno uputiti u treće čitanje Konačni prijedlog zakona o stečaju potrošača.

U **Sedmom** sazivu Hrvatski sabor nije uputio **ni jedan** zakonski prijedlog u treće čitanje, što nije pokazatelj stručnosti i temeljitosti Vladinih prijedloga, nego nedostatka savjesnosti u radu Parlamenta koji dopušta da ga izvršna vlast pretvara u puki stroj za glasovanje.

U **Šestom** sazivu Hrvatski je sabor uputio u treće čitanje i nakon toga donio **šest** zakona: na 7. sjednici: P.Z. 99, Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o reviziji, na 14. sjednici: P.Z. 238, Konačni prijedlog zakona o područjima i sjedištima prekršajnih sudova, na 18. sjednici: P.Z. 423, Konačni prijedlog zakona o turističkom i ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije, na 20. sjednici P.Z. 584, Konačni prijedlog ovršnog zakona, na 20. sjednici P.Z. 581, Konačni prijedlog zakona o javnim ovršiteljima, na 24. sjednici: P.Z. 672, Konačni prijedlog zakona o zakupu i kupoprodaji poslovnog prostora.

U **Petom** sazivu Hrvatski je sabor uputio u treće čitanje i nakon toga donio **tri** zakona: na 25. sjednici: P.Z. 522, Konačni prijedlog zakona o oružju, na 25. sjednici: P.Z. 525, Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, na 27. sjednici: P.Z. 428, Konačni prijedlog zakona o izmjeni i dopuni Zakona o izboru članova predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.